

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3S/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8016200772
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Mruškovičová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8016200772.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a sudkýň JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Moniky Tobiašovej, v právnej veci žalobcu Coryn, s.r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 510 645, zastúpeného JUDr. Michalom Fecilákcom, advokátom, so sídlom v Prešove, Jesenná 8, proti žalovanému Primátorovi mesta Prešov, Hlavná 73, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 08. augusta 2016 číslo: V.XXXXX/XXXX na základe správnej žaloby, takto

rozhodol:

Zrušuje rozhodnutie Primátora mesta Prešov zo dňa 08. augusta 2016 číslo: V.XXXXX/XXXX a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Priznáva žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 08.08.2016 č. V.XXXXX/XXXX rozhodol žalovaný ako príslušný odvolací orgán podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a v súlade s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutia Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove zo dňa 02.10.2013 sp. zn. V.XXXX/XXXX o odmietnutí poskytnúť informácie tak, že potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov vo veci nevyhovenia žiadosti o sprístupnenie informácie a odvolanie žiadateľa - žalobcu doručené Mestu Prešov dňa 02.10.2013 zamietol.

2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 02.10.2013 doručil žalobca Mestu Prešov odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu.

3. Žiadateľ vo svojom riadne a včas podanom odvolaní namietal, že nesúhlasí s vyššie uvedeným rozhodnutím Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove, pretože z informácií, ktoré sú žiadateľovi známe nie je možné posúdiť účelnosť vynaložených prostriedkov, čo bolo zmyslom podanej žiadosti o sprístupnenie informácií. Zároveň mal žiadateľ za to, že súčasťou vystavovaných faktúr musí byť aj vyúčtovanie hodinových odmien, špecifikácia úkonov, resp. výkazov odpracovaných hodín, na základe ktorých boli ceny takýchto služieb - odmeny zo strany poskytovateľov fakturované a v konečnom dôsledku z verejných zdrojov aj zaplatené. Informácie, ktoré sú toho času žiadateľovi známe, podľa neho nijako nepreukázali transparentnosť a hospodárnosť nakladania s verejným majetkom a s verejnými prostriedkami, čo je zmyslom zákona č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“), pričom z textu jednotlivých faktúr vyplýva, že špecifikácia

úkonov, resp. výkazy odpracovaných hodín s rozpisom prác sú súčasťou faktúr a povinnosť predložiť žiadané informácie spolu s faktúrou advokátom vyplýva z uzatvorených zmlúv. V opačnom prípade sa podľa žiadateľa natiska otázka, či ich konanie nie je konaním po dohode so známym prešovským advokátom - primátorom mesta, aby spolu zakryli nehospodárne nakladanie s prostriedkami mesta - verejnými prostriedkami. Žiadateľ zároveň poukázal na to, že poskytnutie požadovaných informácií nie je obmedzené ustanoveniami § 8 až § 11 zákona č. 211/2000 Z. z.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove bolo zrušené a požadované informácie boli žiadateľovi sprístupnené.

Toto odvolanie bolo rozhodnutím primátora mesta Prešov sp. zn. V.XXXXX/XXXX zo dňa 05.11.2013 zamietnuté, pričom žiadateľ podal žalobu o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia Krajskému súdu v Prešove, ktorý rozsudkom sp. zn. 5S/48/2013-70 zo dňa 19.11.2014 žalobu zamietol. Krajský súd v rozsudku poukázal na to, že požiadavka žalobcu (žiadateľa) je požiadavkou, podľa ktorej by povinná osoba musela poskytnúť žalobcovi kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, čo by vzhľadom na obdobie určené žalobcom a rozsah požadovanej dokumentácie neprímerane zaťažilo príslušný organizačný útvar povinnej osoby. Na takúto požiadavku sa zákon vzťahovať nemôže, pretože by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú, ani ju nevykonávajú. Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žiadateľ odvolanie, na základe ktorého Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudkom sp. zn. 4Sžo/55/2015 zo dňa 02.02.2015 zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, pretože zistil dôvod na iný záver odvolacieho konania, než ku ktorému dospel Krajský súd v Prešove, dôsledkom čoho zrušil rozhodnutie primátora mesta sp. zn. V.XXXXX/XXXX zo dňa 05. 11. 2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z administratívneho spisu mal Najvyšší súd SR ako súd odvolací preukázať, že z obsahu žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií zo dňa 16. 09. 2013 je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany mesta Prešov sprístupnené listom č. XXXXX/XXXX/V. zo dňa 05. 06. 2013 G. I. - CORYN, Jesenná 8, Prešov už na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13. 05. 2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva a ide zároveň o totožnú osobu žiadateľa - G. I., ktorý je konateľom spoločnosti žalobcu.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/55/2015 zo dňa 02. 02. 2015 nemožno opomenúť, že žalovaný nie je povinný spracovávať a vytvárať rôzne prehľady, či tabuľky informácií týkajúcich sa vyúčtovania hodinových odmien, ktoré v momente podania žiadosti žalovanému na správnom orgáne neexistovali, alebo inak usporadúvať informácie podľa kritérií stanovených žiadateľom v žiadosti o informácie. Zo zisteného skutkového stavu veci sa nedá jednoznačne zistiť, či by žalovaný túto informáciu musel vytvoriť alebo sa táto v jeho systéme nenachádzala. Zo zákona č. 211/2000 Z. z. nevyplýva povinnosť vyhľadávať a zhromažďovať pre žalobcu informácie, ktoré sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú.

Kľúčovým pojmom pri výklade ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. je pojem „informácia k dispozícii“. Senát odvolacieho súdu si je vedomý toho, že extenzívnym výkladom zákona č. 211/2000 Z.z. by bolo možné rozšíriť informačnú povinnosť povinných osôb na akýkoľvek údaj, ktorý majú k dispozícii. V tom prípade však dochádza k výraznému narušeniu princípu dobrej verejnej správy. Zo zákona č. 211/2000 Z.z. vyplýva, že musí ísť o povinnú osobu, ktorá má žiadanú informáciu vo svojej pôsobnosti alebo k dispozícii a musí ísť o verejný záujem, aby ich mala, zhromažďovala a poskytovala. Princíp prístupu k informácii znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré na úrade „ležia“ a s ktorými úrad pracuje. Informáciou sa myslí to, čo na úrade v okamžiku opýtania je alebo má byť k dispozícii. Táto povinnosť sa však netýka vytvárania nových informácií, ktoré by musel povinný subjekt vytvoriť na základe konkrétnej žiadosti oprávnenej osoby.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinná osoba, resp. žalovaný nie je povinný získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať, ba dokonca spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú a ani to, aby povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci alebo realizovať vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie.

V ďalšom konaní žalovaný doplní skutkový stav veci a následne preverí, či požadovanými informáciami disponuje a či ich žiadateľovi poskytne. V prípade, ak by ani po doplnení skutkového stavu veci požadovanej informácie žiadateľovi neposkytol, v novom rozhodnutí zrozumiteľne uvedie zákonný dôvod takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný disponuje požadovanými informáciami, je povinný informácie poskytnúť. Samozrejme mesto poskytne informácie a podklady, s ktorými fyzicky disponuje a ktoré je v zmysle osobitných predpisov povinné dlhodobo uchovávať.

4. Ďalej žalovaný citoval § 19 ods. 1 - 3, § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.) a uviedol, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 184/03 z 01.10.2003 obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo sťažovateľa dostávať informácie podľa jeho predstáv a očakávaní. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009 rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona o informáciách. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Marila by sa tým výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Odvolací orgán teda opätovne preveril skutkový stav v tejto veci a za tým účelom si opätovne vyžiadal stanovisko vecne príslušného organizačného útvaru Mestského úradu v Prešove - odboru správy majetku mesta. Podľa stanoviska odboru správy majetku mesta Mestského úradu v Prešove zo dňa 22.07.2016 nemožno informácie žiadateľovi sprístupniť, nakoľko vzhľadom na rozsah požadovaných informácií (za viac ako 9-ročné obdobie) už nejde o jednoduchý úkon - vyhotovenie kópií, ale o vyhľadávanie a zhromažďovanie veľkého rozsahu informácií, čo už je ale potrebné považovať za spracovanie informácií. Zo zákona č. 211/2000 Z.z. nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť jej spracovanie podľa požiadaviek a pokynov toho, kto o poskytnutie informácií žiada alebo získanie množstva dokumentov, ktoré sú súhrnom množstva údajov. Odbor správy majetku mesta Mestského úradu v Prešove zároveň potvrdzuje správnosť skutočností uvedených v stanovisku spracovanom niekdajšou sekciou majetkovou a ekonomickou Mestského úradu v Prešove k nemožnosti sprístupnenia informácií žiadateľovi zo dňa 24.09.2013, nakoľko skutkový stav sa nezmenil, dôsledkom čoho nemožno ani toho času z rovnakých dôvodov vyhovieť žiadosti žiadateľa.

Primátor mesta v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal vyššie uvedené rozhodnutie Mesta Prešov o odmietnutí poskytnutia informácií v celom rozsahu, vrátane spisovej dokumentácie, oboznámil sa s dôvodmi uvedenými v odvolaní žiadateľa, s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5S/48/2013-70 zo dňa 19.11.2014, s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Sžo/55/2015 zo dňa 02.02.2015 vrátane skutočností vychádzajúcich z opakovaného zistenia skutkového stavu veci.

Zo stanoviska odboru správy majetku mesta, resp. niekdajšej sekcie majetkovej a ekonomickej ako vecne príslušného organizačného útvaru MsÚ v Prešove a rovnako aj z preskúmaného rozhodnutia Mesta Prešov je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany Mesta Prešov sprístupnené listom č. XXXXX/XXXX/V zo dňa 05.06.2013 G. I. - CORYN, Jesenná 8, 080 05 Prešov na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva, a zároveň ide o totožnú osobu žiadateľa - G. I., ktorý je v tomto prípade konateľom obchodnej spoločnosti, čím došlo k riadnemu zabezpečeniu realizácie práva žiadateľa na prijímanie informácií, bez potreby sprístupniť žiadateľovi ďalšie požadované informácie. Rovnako požiadavka žiadateľa na predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram, ktoré mali Mestu Prešov advokáti predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami za obdobie od 01. 01. 2004 do 30. 04. 2013 by si vyžiadala okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít odboru správy majetku mesta MsÚ v Prešove.

K tvrdeniam žiadateľa uvádzaným v jeho odvolaní, že nemôže posúdiť účelnosť a hospodárnosť vynaložených verejných prostriedkov je potrebné uviesť, že kompetencia posudzovať účelnosť a hospodárnosť vynaložených prostriedkov zo strany mesta prináleží s poukazom napr. na § 18d zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, resp. § 2 zákona č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov kontrolným, resp. dozor vykonávajúcich orgánom, ktorým túto kompetenciu zveruje predmetná legislatíva (napr. hlavný kontrolór mesta Prešov, Najvyšší kontrolný úrad SR a pod.). V prípade, že má žiadateľ podozrenie, že dochádza k nehospodárnemu nakladaniu s verejnými prostriedkami je oprávnený podať príslušným orgánom podnet na prešetrenie tohto stavu, pričom týmto príslušným orgánom v prípade potreby mesto poskytne požadovanú súčinnosť, resp. predloží kompletne podklady, ktoré má k dispozícii. Nemožno sa však stotožniť s tým, že žiadateľovi je mesto povinné poskytovať kompletne podklady z niekoľkých rokov za účelom výkonu kontroly hospodárnosti a účelnosti vynaložených verejných prostriedkov, ktorú chce vykonávať žiadateľ. Požiadavka žiadateľa na predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram, ktoré mali Mestu Prešov advokáti predložiť

pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013 je nepochybne požiadavkou, v zmysle ktorej by musela povinná osoba poskytovať žiadateľovi kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, čo by si vzhľadom na obdobie určené žiadateľom a množstvo dokumentácie vyžiadalo okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít odboru správy majetku mesta MsÚ v Prešove za účelom vyhovievania žiadateľovi. Na takúto požiadavku sa zákon č. 211/2000 Z.z. vzťahovať nemôže, pretože by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú. Nemôže sa na požiadavky takéhoto druhu vzťahovať aj preto, lebo odpoveď by si vyžiadala okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít príslušného organizačného útvaru Mestského úradu v Prešove na vyhľadanie a spracovanie odpovede.

V tomto prípade je nevyhnutné poukázať aj na to, že žiadateľ ako konateľ viacerých obchodných spoločností (CORS, spol. s r. o., PONECO, s. r. o., BENC, s. r. o., CORYN, s. r. o.) doručil Mestu Prešov ako povinnej osobe v dňoch 16.09.2013 a 17.09.2013 v tej istej veci, ktorá je predmetom preskúmania v rámci tohto odvolacieho konania štyri identické žiadosti o sprístupnenie informácií, ktorými požaduje sprístupniť rovnaké informácie. Účelom zákona č. 211/2000 Z.z. však nemôže byť šikanóznny výkon práva vo vzťahu k povinnej osobe, ktorý je vedený s úmyslom, aby bola povinná osoba uvedená do zvlášť nepriaznivej situácie, ktorá nie je riadnym výkonom práva na informácie, ale snaha o okamžité prechodné navýšenie personálnych a technických kapacít povinnej osoby za účelom vyhovievania požiadavke žiadateľa.

Takýto právny názor potvrdzuje aj vyššie citovaná ustálená judikatúra súdov. napr. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 184/03 z 01.10.2003 a Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009, na ktorú v tomto prípade rovnako aj primátor mesta poukazuje.

V tomto prípade je však nevyhnutné poukázať predovšetkým na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sži/40/2014 zo dňa 17.12. 2015, ktorým v skutkovo totožnej právnej veci žalobcu: BENC, s. r. o., Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 36506451 súd rozhodol, že konateľ G. I. bol riadne informovaný o činnosti a hospodárnosti mesta Prešov ohľadom zmlúv o poskytovaní právnych služieb a ich fakturácie a potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S 48/2013-48 z 03.04.2014. Primátor mesta Prešov sa teda ako príslušný odvolací orgán v plnom rozsahu stotožnil s logickými argumentmi a relevantnými právnymi závermi súdov v uvedenej veci, dôsledkom čoho ich preberá aj do tohto rozhodnutia, nakoľko ide o totožné skutkovú vec.

Primátor mesta teda aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sži/40/2014 zo dňa 17.12.2015 považoval za dôvodné poznamenať, že zákon o slobode informácií má slúžiť predovšetkým ako nástroj spoločenskej kontroly a v žiadnom prípade nepopiera právo žalobcu na informácie, avšak je nevyhnutné, aby toto právo bolo uplatňované účelne (nie účelovo) a efektívne, a to nielen vo vzťahu k povinným osobám, ale i vo vzťahu k súdu. V opačnom prípade ide zo strany žiadateľov skôr o zneužívanie práva, kedy je toto právo zámenkou pre formalistické a bezúčelné spory. Aj samotné zistenia Najvyššieho súdu SR, že na tomto súde sa pod sp. zn. 6Sži/46/2014 a sp. zn. 4Sžo/55/2015 vo veci obchodných spoločností (CORS, spol. s r. o., a Coryn, s. r. o.), v ktorých je tiež, ako už bolo spomenuté, konateľom G. I., vedú spory ohľadom poskytnutia tých istých informácií svedčia skôr o šikanóznom výkone práva, ktorý ako výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, nemôže požívať právnu ochranu. Súdny aj v správnom súdnictve dbajú na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (§ 2 OSP).

Vzhľadom na spôsob podania žiadosti (keď bola podaná naraz, resp. dva dni po sebe, s ďalšími žiadosťami rovnakého obsahu) a rozsah požadovanej informácie (vyúčtovanie faktúr za viac ako 9-ročné obdobie) už nejde o jednoduchý úkon - vyhotovenie kópii, ale o vyhľadávanie a zhromažďovanie veľkého rozsahu informácií, čo už je ale potrebné považovať za spracovanie informácií. Zo zákona o slobode informácií nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť jej spracovanie podľa požiadaviek a pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada alebo získanie rôznych dokumentov, ktoré sú súhrnom množstva údajov.

Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovať údaje do inej formy ako je tá, v ktorej sa nachádzajú alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona o slobode informácií. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu

povinné osoby. Marila by sa tým výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Primátor mesta sa rovnako stotožnil, že účelom zákona č. 211/2000 Z.z. je predovšetkým zabezpečenie realizácie práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tzn. sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných a že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany Mesta Prešov sprístupnené listom č. XXXXX/XXXX/V zo dňa 05. 06. 2013 G. I. - CORYN, s. r. o., Jesenná 8, 080 05 Prešov na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva, a zároveň ide o totožnú osobu žiadateľa - G. I., ktorý je v tomto prípade konateľom obchodnej spoločnosti, čím došlo k riadnemu zabezpečeniu realizácie práva žiadateľa na prijímanie informácií bez potreby sprístupniť žiadateľovi ďalšie požadované informácie. Informácie, ktoré sú žiadateľovi toho času známe (sprístupnené: G. I. - CORYN, s. r. o., Jesenná 8, 080 05 Prešov) dostatočne napĺňajú účel zákona č. 211/2000 Z.z. sprístupniť verejnosti informácie týkajúce sa činnosti, resp. hospodárenia Mesta Prešov, ako povinnej osoby, čím došlo k riadnemu zabezpečeniu realizácie práva žiadateľa na prijímanie informácií bez potreby sprístupniť žiadateľovi informácie, ktoré následne požadoval (uvedené vo výroku preskúmaného rozhodnutia).

Vo vyššie uvedenom preskúmanom rozhodnutí Mesta Prešov, ako povinnej osoby, je dostatočne zdôvodnená nemožnosť vyhovieť žiadosti žiadateľa, predmetné rozhodnutie je dostatočne zrozumiteľné, spĺňa obsahové náležitosti ustanovené správnym poriadkom a je z neho zrejmé ako sa použila správna úvaha pri použití právnych predpisov, na základe ktorých bolo rozhodnuté.

5. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. V žalobe opísal skutkový stav a uviedol, že správnou žalobou napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s právnym záverom NS SR v zmysle rozsudku sp. zn. 4 Sžo 55/2015 z 02.02.2016 a opätovne vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, t.j. je nezákonné. Uviedol, že žalovaný si zrejme neuvedomil, že pokiaľ Najvyšší súd SR zruší skoršie rozhodnutie žalovaného č. V. XXXXX/XXXX z 05.11.2013 (vo veci KS PO sp. zn. 5 S 48/2013), nemôže žalovaný opätovne rozhodnúť na základe rovnakých „skutkových“ zistení a rovnako - nezákonne odôvodniť napadnuté rozhodnutie.

Žalovaný opomenul, že v tomto štádiu konania je už viazaný vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu SR a v novom rozhodnutí nemá zhrnúť iba doterajší skutkový stav veci a vo veci si len opätovne vyžiadať stanovisko odboru správy majetku mesta Mestského úradu v Prešove.

Nesúhlasil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom žalovaný uviedol, že: „...rozsah požadovanej informácie (vyúčtovanie faktúr za viac ako 9-ročné obdobie) už nejde o jednoduchý úkon - vyhotovenie kópií, ale o vyhľadávanie a zhromažďovanie veľkého rozsahu informácií, čo už je ale potrebné považovať za spracovanie informácií...“, a bližšie uvádza nasledovné:

V predmetnej právnej veci mal žalovaný už k sprístupneným faktúram za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013, ktorých bolo spolu cca 117 dokumentov, vyhotoviť iba cca 117 ks kópií A4 - príloh k (už sprístupneným) faktúram.

Teda žalobcom žiadané informácie si nevyžadovali ani osobitné spracovanie, prispôsobenie dokumentov alebo výpisy z dokumentov, resp. kontrolnú alebo vyhodnocovaniu činnosť. Podľa takejto úvahy žalovaného, by nemusel poskytovať skoro žiadne informácie, resp. by si mohol vyberať podľa svojho úsudku, čo tomu ktorému žiadateľovi sprístupní a čo nie, čo by však znamenalo popretie ústavnej povinnosti poskytovať informácie zakotvenej v čl. 26 Ústavy SR.

Žalobca mal za to, že úkon - vyhotovenie kópií listín, nemôže znamenať, že sa jedná o spracovanie informácií, tak ako to uviedol žalovaný v správnou žalobou napadnutom rozhodnutí, keďže v tom prípade by každá žiadosť o sprístupnenie informácií bola neprímeraným zaťažením povinnej osoby a zákon o slobode informácií by tak stratil zmysel.

V tejto súvislosti žalobca uviedol, že na sprístupnenie informácií, ktoré žalobca žiadal je potrebná iba jednoduchá operácia, a to vyhotovenie kópie žiadanej listiny (tak ako tomu bolo v prípade sprístupnenia faktúr - vyhotovenie kópií), ktorá je prílohou sprístupnených faktúr. Alebo má Mestský úrad v Prešove tak zložitú kopírku. že pre zamestnancov vyhotovenie kópie znamená úkon presahujúci rámec jednoduchých operácií?

Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný, ako orgán verejnej moci, ktorý hospodári s verejnými financiami, resp. s majetkom obcí má plnú informačnú povinnosť a má sprístupniť čo najširší okruh informácií, a tieto informácie mal žalovaný k dispozícii (sú súčasťou sprístupnených faktúr). Plná informačná povinnosť orgánu verejnej moci vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

6. Žalobca v žalobe poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SŽi/4/2010, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/2006 a uviedol, že prijatím zákona o slobode informácií, ktorý do zákonnej úpravy premietol princíp „čo nie je tajné, je verejné“, sa v Slovenskej republike presadil princíp publicity (otvorenosti) verejnej správy a to hlavne z dôvodu kontroly nakladania s verejnými prostriedkami. Tento princíp znamená, že orgány verejnej moci musia verejnosti sprístupniť všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, okrem tých, ktoré je potrebné chrániť vo verejnom záujme, a ktoré zákon zo sprístupnenia výslovne vylučuje. Je nesporné, že žalovaný napadnutým rozhodnutím účel zákona o slobode informácii - preukázanie či žalovaný dodržiava zmluvy a podmienky v nich stanovené a či boli verejné prostriedky v súlade s nimi vynaložené, nenaplnil.

Žalobca si je vedomý, že zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť vytvárať na základe žiadosti informácie, ktoré v momente podania tejto žiadosti ešte neexistujú, a že sprístupnenie takýchto informácií môže povinná osoba odmietnuť z dôvodu, že ich nemá k dispozícii. Ide napríklad o vypracovanie rozborov, analýz, referátov a stanovísk. Ako aj skutočnosti, že povinná osoba takisto nie je povinná spracovávať alebo vytvárať databázy alebo tabuľky informácií, ktoré v momente podania žiadosti o informácie ešte neexistovali a ktoré by tvorili kvalitatívne novú informáciu a žalobca napokon takéto informácie ani nepožadoval.

Aby nebol protiústavne obmedzený prístup k informáciám, musí byť v súlade s ústavným právom na informácie posudzovaná aj otázka, či ide o informácie, ktoré má povinná osoba ku dňu podania žiadosti k dispozícii, alebo pôjde o vytvorenie kvalitatívne nových informácií, a teda či ide alebo nejde o informácie, ktoré má povinná osoba „k dispozícii“ podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. Svojevoľné posúdenie tejto otázky zo strany povinnej osoby totiž nemôže fakticky znemožniť prístup žiadateľa k informáciám, ktoré má povinná osoba k dispozícii, pretože by to bolo v rozpore s ústavnou povinnosťou povinných osôb poskytovať informácie o svojej činnosti.

Ak žalobca požaduje v žiadosti sprístupnenie viacerých informácií, ich vyhľadanie a zhromaždením na vecne príslušnom odbore povinnej osoby, ktorého úlohou je vybavovanie žiadostí o informácie, nedochádza k ich spracovaniu, k prispôsobovaniu dokumentov a ani k vypracovaniu akýchkoľvek výpisov z dokumentov. Vyhľadanie, zhromaždenie a skompletizovanie požadovaných informácií, ktoré vždy logicky vyžaduje aj určitý čas, nevyhnutne patrí k vybaveniu každej žiadosti o informácie.

Vo veci je nesporné, že požadované informácie sú prílohami - súčasťou vystavených faktúr (a tieto mal vytvoriť a predložiť v súlade s uzavretými zmluvami dodávateľ, tzn. konkrétny advokát, resp. advokátska kancelária), ako to vyplýva z textu samotných faktúr a napokon aj z uzavretých zmlúv, ktoré boli zo strany mesta Prešov sprístupnené G. I. - CORYN dňa 05.06.2013.

Vzhľadom na uvedené je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia alibistické, keďže žalobca požadoval iba také informácie, ktoré mesto Prešov má k dispozícii a na ich sprístupnenie je potrebná iba jednoduchá operácia.

Poukázal aj na irelevantnosť rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo/190/2008 z 27.05.2009, na odôvodnenie ktorého odkazuje vo svojom rozhodnutí žalovaný, pretože v tomto konaní sa nejedná o sprístupnenie informácií, ktorými povinná osoba nedisponuje, ale práve naopak, požadované informácie sú súčasťou vystavených faktúr, resp. mali byť prílohou k faktúram v zmysle uvedených zmlúv, na základe ktorých mesto Prešov vyplatilo advokátom odmenu za poskytované právne služby.

Podľa žalobcu, s odkazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného sa natíska otázka, či nesprístupnením požadovaných informácií sa primátor mesta Prešov nesnaží zakryť nepodložené fakturovanie odmien za právne služby (čas potrebný na ich vykonanie nezodpovedá časovým normám, ktoré sa za takéto služby obvykle účtujú) a nakoniec aj ich preplácanie.

Napadnuté rozhodnutie primátora mesta Prešov č. V.XXXXX/XXXX z 08.08.2016 o zamietnutí odvolania voči rozhodnutiu o nesprístupnení informácií preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže žalovaný s požadovanými informáciami (ktoré je povinný o.i. dlhodobo uchovávať), fyzicky disponuje a tieto tvoria jeden list formátu A4 pri každej faktúre.

Na rozhodnutie žalovaného o nesprístupnení informácií nebol žiadny zákonný dôvod a žalovaný tak pokračuje v nezákonnom zásahu do ústavných práv žalobcu.

7. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby správny súd zrušil rozhodnutie primátora Mesta Prešov č. V.XXXXX/XXXX zo dňa 08.08.2016 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby správny súd uložil žalovanému povinnosť v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sprístupniť žalobcovi požadované informácie. Zároveň žiadal, aby mu boli nahradené trovy konania.

8. Žalobca v žalobe nežiadal o nariadenie pojednávania.

9. Žalovaný vo vyjadrení, v ktorom mal v zmysle uznesenie krajského súdu, s poukazom na § 193 S.s.p., uviesť aj dôvody, pre ktoré nemožno požadovanú informáciu sprístupniť zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmvanom rozhodnutí a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. O nariadenie pojednávania nežiadal.

10. K vyjadreniu žalovaného sa právny zástupca žalobcu vyjadril v replike zo dňa 26.05.2017, na ktorú žalovaný reagoval duplikou zo dňa 16.07.2017.

11. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p. každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p. správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

14. Podľa § 191 ods. 1 písm. e) S.s.p. správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

15. Podľa § 191 ods. 6 S.s.p. právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

16. Podľa § 193 S.s.p. pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia o nesprístupnení informácie vydaného podľa osobitného predpisu správny súd môže uložiť žalovanému, aby v lehote určenej správnym súdom uviedol dôvody, pre ktoré nemožno požadovanú informáciu sprístupniť. Ak sa nepreukáže existencia dôvodov na nesprístupnenie informácie, správny súd v rozsudku uloží osobe povinnej sprístupňovať informácie podľa osobitného predpisu povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu.

17. Podľa § 250j ods. 7 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) platného v čase zrušenia skoršieho rozhodnutia žalovaného zo dňa 05.11.2013, správny orgán sú viazané právnym názorom súdu.

18. Podľa čl. 26 os. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

19. Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

22. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

23. Podľa § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z, žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

24. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§14 ods. 3).

25. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

26. V danom prípade je predmetom preskúmania rozhodnutie žalovaného, ktorý ako príslušný odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu o nesprístupnení informácií, o odmietnutí poskytnúť informácie sp. zn. V.XXXX/XXXX zo dňa 24.09.2013, pričom skoršie rozhodnutie žalovaného zo dňa 05.11.2013 v tej veci bolo zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/55/2015 zo dňa 02.02.2015.

27. S poukazom na § 250j ods. 7 O.s.p. (teraz § 190 ods. 6 S.s.p.) bol žalovaný viazaný právnym názorom súdu vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 4Sžo/55/2015.

28. V ňom najvyšší súd uviedol, že žalovaný je povinný opätovne preveriť, či požadovanými informáciami disponuje a v prípade, že informáciami disponuje, tieto informácie bol povinný poskytnúť. Osobitne najvyšší súd zdôraznil, že „samozrejme mesto poskytne informácie a podklady, s ktorými fyzicky disponuje a ktoré je v zmysle osobitných predpisov povinné dlhodobo uchovávať“.

29. Žalovaný sa záväzným právnym názorom najvyššieho súdu neriadil, síce opätovne vyžiadal správu od oboru správy majetku Mestského úradu v Prešove, ale v nej príslušný odbor na to čo bolo základom neodpovedal a opätovne uviedol, že „... nemožno informácie žiadateľovi sprístupniť, nakoľko vzhľadom na rozsah požadovaných informácií (za viac ako 9 - ročné obdobie) už nejde o jednoduchý úkon - vyhotovenie kópií, ale o vyhľadávanie a zhromažďovanie veľkého rozsahu informácií, čo už je ale potrebné považovať za spracovanie informácií ....“.

30. To znamená, že žalovaný iba zopakoval dokazovanie v rozsahu ako tomu bolo pred vydaním skoršieho rozhodnutia zo dňa 05.11.2013 a rozhodol rovnako.

31. Jeho úlohou však bolo zistiť, či požadovanými informáciami disponuje, pokiaľ nimi disponuje, bol povinný informácie poskytnúť a to aj pri zohľadnení, že v zmysle osobitných predpisov ich dlhodobo uchováva (archivuje). Iná situácia by nastala len v prípade, pokiaľ boli konateľovi žalobcu v minulosti požadované informácie poskytnuté.

32. Uvedeným spôsobom však žalovaný nepostupoval, pre svoje rozhodnutie si nežadovál potrebné podklady, opätovne tak rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a neriadil sa záväzným právnym názorom najvyššieho súdu. Žaloba je preto v celom rozsahu dôvodná.

33. Je pritom nepopierateľné, že prihlásením sa Slovenskej republiky k princípom demokratického právneho štátu, resp. prijatím Listiny základných práv a slobôd a Ústavy Slovenskej republiky došlo aj u nás k prechodu od koncepcie diskretnosti verejnej správy (štátnej správy aj samosprávy) k princípu publicity správy (t.j. jej otvorenosti a transparentnosti). Tým sa zmenilo základné právno-filozofické východisko pri riešení otázky prístupu verejnosti k informáciám o činnosti verejnej správy v tom zmysle, že teraz majú v zásade všetci právny nárok na prístup ku všetkým informáciám okrem tých, ktoré sú osobitným zákonom a taxatívne a iba z nevyhnutných dôvodov vylúčené.

34. Zmyslom informovanosti občanov o verejnej moci je pre túto moc samú esenciálnou spätnou väzbou, kvalitatívnym faktorom a zároveň aj poistkou proti jej zneužitiu.

35. Ďalším nepopierateľným významom subjektívneho, a tým aj vynútiteľného práva na informáciu je jeho funkcia kontrolná vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci.

36. Dostatočne rozsiahly, jednoduchý a rýchly prístup k informáciám má tiež priaznivý vplyv na dôveru občanov v demokratické inštitúcie a na ich ochotu podieľať sa na verejnom živote. Situácie, kedy samotné získanie podkladových informácií robí občanom problémy, sú pre nich demotivujúce, pretože tým nadobúdajú pocit nemožnosti účinne ovplyvniť správu vecí verejných.

37. Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Vykladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne.

38. Z uvedených dôvodov správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. e), ods. 6 S.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

39. Keďže žalobca žiadal, aby správny súd uložil žalovanému v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku požadované informácie sprístupniť a z doteraz vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, či požadovanými informáciami povinná osoba disponuje, uvedené žalovaný neuviedol ani vo vyjadrení k žalobe v zmysle § 193 S.s.p., táto skutočnosť nevyplýva ani z obsahu predloženého administratívneho spisu, správny súd v tejto časti žalobu zamietol.

40. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude zistiť, či požadovanými informáciami disponuje, ak nimi disponuje a doposiaľ neboli konateľovi žalobcu sprístupnené, tieto mu sprístupniť.

41. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanému úplnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrade trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením (§ 175 ods. 2 S.s.p.).

42. Tento rozsudok prijal senátu správneho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1,2 S.s.p.).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1,2 S.s.p.).